

* P * V * I * S *

* 1 * 6 * 2 * 4 *

- I. Paraphrasis Psalmi LXXXII M. Zachariae Wennenezeri
- II. Psalmi Davidici 121. 91. 125. 124. Gregorij Bersmanni.
- III. Oratio de Christo recens nato Joachimi Flemingi
- IV. Lessius Casareus Cyriaci Herdesiani sup obitum Rudolphi Imperatoris
- V. Soteria Dn. Johanni Georgio Saxonum Duci Academiae Wittebergensis.
- VI. Votivus applausus Dn. Hug: Principi Ansalino administrationem principatus Cisalpinii suscipienti Frederici Theodori Gorlicio
- VII. Theophrastus in qua ad Dn. Augustum Principem Ansalinum Thomazij causa servestanae iezehum M. Teti a fena.
- X. Epithalamium Marci Frederici Wendelinii ad Dn. Augustum Ducem Brunovicensium.
- II. Epithalamium ad eundem principem Jani Cremeri.
- III. Ecloga Gregorij Bersmanni Rudolpho Principi Ansalino sponso scripta.
- XI. Theophrastus in qua ad Dn. Rudolpho Princ: Ansalino scripta a Collegis Scholae Servestanae.
- XII. Epicedium in obitum Dn. Rudolphi Princ: Ansalini Abrahami Cremeri.
- XIII. Strena Poetica Christophori Heroldi.
- XIV. Querele Saravictoris et Biomeae.
- XV. Gregorij Bersmanni in pontem sablicium Desuensem Carmen Graecum.
- XVI. Joachimi Flemingi Piculum Scholasticum.
- XVII. Abrahami Vbici Diagrapha Laboris Scholastici.
- XVIII. Coronis Collegio Disputatorio et Oratorio imposita.
- XIX. Typus Depositionis Scholasticae Frederici Widebrami
- XX. Bulla Amuletum M. Bloey.
- XXI. Oda honoribus Dn. Danielis Burchardi Dn. Johannis Christophori Hartmanni. Dn. Philippi Meudligeri. Dn. Matthaei Coleri Doctorum scripta.
- XXII. Gratiarum Actio M. Johannis Copperij post Magistrum autum pronuntiata.
- XXIII. Epigramma in Cerevisia Servestane Danielis Burchardi.
- XXIV. Desortatio a Callemijs
- XXV. Germania ad Principem epistola Ad: Martino Pratorio.
- XXVI. Votum Scholae Vesaliensis
- XXVII. Theophrastus in qua ad Dn. Johannem Stunium.
- XXVIII. In honorem Magistrum Dn. Johannem Guac
- XXIX. Trizinta Jeverum M. Christiani Galli Italosaxonis.
- XXX. Adami Forweroy Frederici Steseris Ernesti Wulstorgij.
- XXXI. Eorundem
- XXXII. Juvenum 37. M. Theophili Carisseri
- XXXIII. Johannis Cremeri.
- XXXIV. In honorem Notarii Valerij ni Gelani.
- XXXV. Strena anagrammatum quadrifida Christophori Heroldi.
- XXXVI. In nuptias Dn. Wolfgangi Amlingi 4. V. D.
- XXXVII. Eiusdem Johannis Amlingi Nicolai May.

an
LIV.

C A R M I N A
SOLEMNITATI NUPTIARUM
Consultissimi & Clarissimi Viri
Dn. MICHAELIS
THOMÆ U. J. Doct.
SPONSI,

Nec non
Lectissima & Spectatissima Virginis

A N N Æ,
Magnifici, Amplissimi & Consultissimi Viri
Dn. JACOBI SCHULTES
U. J. D. *Sereniss. ELECTORI ET Illu-*
striss. SAXONIÆ DUCIB.
à Consiliis,
Filiæ SPONSÆ.

In urbe LIPSIÆ XV. Jun. Julian. celebratarum

V O T I V A

Honorique ipsarum scripta & consecrata
à bene Universæ isti Familiæ cupi-
entibus & volentibus.

A N N O

CI. IO. CXIIX.

TTPIS GROSIANIS.

LIPSIÆ, excudebat GEORGIUS LIGER.

Ecce suum Eva virum trahit ad consortia lapsus,
Consortemq₃ facit seq₃ virumq₃ necis.
Pronus uterque fuit lapsum excusare. sed ulli
Non aderant homines, fallere quos poterant.
Si offendas hominem, casu vis lapsus haberi,
Admissumq₃ scelus dissimulare studes.
Si semel offendas Jhovam; excusatio calva est,
Nam lapsum pariat perpete morte tuum.

Abraham Gölnitz Dant. dabat non à cura.

Actenus ingenio dum publica commo-
da juvit

SCHULTZIUS, applausit sospite quis-
que manu.

Nunc ubi progeniem in Generis spem SCHULZIUS

Elocat, applaudunt rursus utraq; manu (idem.

Illo Juris, at hac Generis fit adorea; pergat

Et Juri & Generi splendeat, opto, decus.

Nempe tua in vulgus sic, Sponse, peritia manat,

Cui talis *Soceri* conciliatur *Honos*.

Sic gentilitium tua sors magè stemma serenat,

Cui talis *sociæ* cōnciliatur *Amor*. (net

Crescite *Honos* & *Amor*, magis & magis inde peren-

In mero *Honore* Genus, in mero *Amore* Genus.

Absens ut præsens neonymphos

pijs votis profecuturus F.

Henricus Höpffnerus Th. D. &

Prof. publ.

ANNULA nupta tibi, vir præstantissime, si me
Spes mea non fallit, mirum aliquid faciet.

Nempe novem pulcrâ transactis prole parentem

Mensibus efficiet moxq; & avum & proavum.

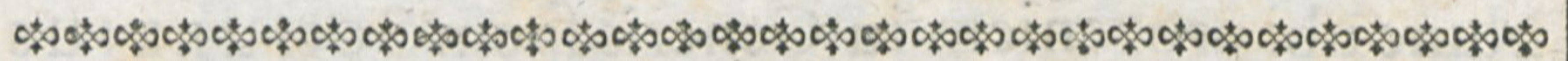
A 2

Tute

*Tute eris ipse parens, sed avus SCHULTETUS, at ille,
Profocer HENNINGUS latus erit proavus.
Crede modò THOMA rata si presagia vis hæc.
Sic pater atque avus & sic eritis proavus.*

Quod sperat & optat

Reinhard Rosa J. U. D. Rei-
publ. Uratisl. Syndicus.

Cum festum THOMA tibi, connubiale paratur,
Suavis in amplexus & venit ANNA tuos;
Hesperus exoritur, Veneri dilectius astrum,
Occipit & nuptæ jam trepidare pudor.
Cominus aggredier trepidantem perge. frequenter
Impacata gravi sæviat ungue licet.
Nemo mella capit, fruitur nec veris odore,
Si caveat fronti, si timiatvé rubos.
Armat spina rosas, apium grex mella recondit,
Crescunt difficili gaudia litigio :
Quæq; Venus refugit, magis hæc accendit, & osculum
Quod flenti datur hoc plus sapit & reficit.
O quoties dices, hoc est mihi dulcius, omnes
Quàm gemini Juris pervoluisse libros!
Tradite nunc ambo mansuros sensibus ignes,
Aspirate novam pectoribusq; fidem.
Tam junctis manibus connectite vinclâ; premuntur
Quam lento frondes palmite populeæ.

Jugiter & linguis connexis reddite murmur,
Murmur vel querulis blandius alitibus.
Ducat pervigiles vocalis tibia cantus,
Permissisq; jocis turba licenter agat.
Ætherio sed & hæc vox crebrius insonet axe,
Hæc vox gratantum currat ab ore virum:
Formosæ THOMAS præclarus jungitur ANNÆ,
Fauſta novo eveniant omnia conjugio !

*Theod. Sitzman D. Sereniſſ.
Electoris Sax. Scabinus.*

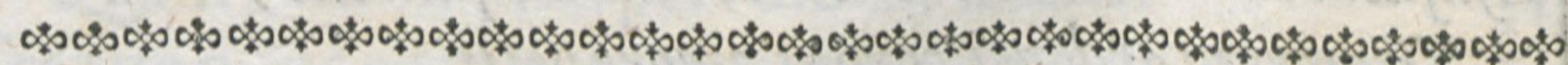
ACOBUS SCHULTES Themidis ſcit jura, foriq;
Mores, proceſſum, judiciq; ſtilum.
Edidit haud ſolum doctos in jure libellos,
Ingenij fœtus, arte, labore ſuo.
Protulit & vivos cara de conjugè fœtus,
Cunctis quos libris ante valere puto.
Quod mihi concedis MICHAEL vir doctè lubenter,
Inſuper & factis, revè probare ſtudes.
Publica nam poſtquam legiſti ſcripta JACOBI
SCHULTETI & Doctore factus es inde bonus :
Ejuſdem Autoris nunc viva volumina quaerens,
Virgineum ardenti corpus amore petis.
Juris te Corpus Doctorem, virginis autem
Reddidit, En, Sponſum : moxq; maritus eris.

A 3

Virgine

Virgine cum pulchra, decorata & dotibus amplis,
 Legitimi gaudes fœdus inire tori.
 Non minium, spiratue crocum, fucataq; non est,
 Nec didicit falsam vendere munditiem.
 Sed tibi SCHULTETI prolem virtute coruscam,
 Si laudare velim, bardus, ineptus ero.
 Sponso dilectam qui commendare puellam
 Tentat is imprudens in mare portat aquas.
 Omnia SCHULTETÆ, THOMA, tibi membra placere
 Scimus; amor siquidem splendida cuncta facit.
 Optatos gemino capies de corpore fructus,
 Furis Corpus opes, gaudia virgo feret.
 Quiq; nihil jam sunt, (THOMAS incredulus haud sis)
 Intra annum natos, Sponse, videre potes.
 Pergit adhuc hominem thalami per vincla jugalis
 Ex nihilo, aut minimo Diâ creare manus.
 Illa dabit vobis sobolem, dabit omnia vitæ
 Subsidia, & quicquid corde pio optat homo.
 Voto si forsan verbum, DABIT, est minus aptum.
 Adde aliud, vobis DET DEUS illa precor.

OTTO SCHWALENBERG J. U. D.

O Cognate mihi MICHAEL cognomine THOMA,
 Dum thalami firmas, numine teste, fidem;
 ANNA-

HActenus indulsti libris Themidiq; litasti,
Ut ferres titulos jure in utroque novos;
Nec frustra, nomen Doctoris grande reportas
Ordine clarorum hoc te decorante virum.
Cum igitur Themidem de te nil tale merentem
Deseris, ut Cypriae castra sequare Dea?
Scilicet & Veneri & Themidi bene convenit almae
Se inter, amicitiae mutua jura colunt.
Sub signis utriusque Deae sis miles, & ampla,
In promptu tibi stipendia semper erunt.
Namque Venus pulcrâ faciet te prole parentem,
Felici praesto cui Themis usque manu,
Maeste, tuis captis fortuna benignior adsit,
Omnigenâ illa beet prosperitate DEUS.

Simon Landgrav D.

I.

Dona dedit Nobis Themis olim tempore Brumae:
Nunc Aestate novâ dat sua dona Venus.
Hâcce laboremus; thura Autumnog; feramus:
Nobis Vere novo sic sua Juno dabit.

II.

Est THOMA, Melos est, tibi Mel, tibi Moschus. At: inquis!
Est Melos? est mihi Mel? Moschus est? Quid! ubi!
ANNA tibi Melos est, tibi Mel, tibi Moschus; in ore
ANNA Mel, in cerebro Moschus, in aure Melos.

Andreas Ivo J. U. D.

Quis

Quis non lætetur, Doctor celeberrime Juris,
 Sponsam divinâ jam tibi sorte dari?
 Quis non huic thalamo faustissima quæq; precetur,
 Schultzia quem sanctè virgo pudica subit?
 Postulat officium, pietas hoc vestra requirit,
 Et morum integritas & benè captus amor.
 Lucifator vestris quem cordibus inspiravit
 Ignem dignetur perpetuare sacrum.
 Sospiet & vestros latere ex utroq; parentes
 Ut videant vestri pignora chara tori.

*Johannes Höpnerus S. Th. Licent.
 & ad D. Nicol. verbi minist.*

Tandem contigit expetitam adire,
 Consultissime Vir, Corinthum amicam.
 Non illam bimarem, per universam
 Pæne Barbariamq;, Græciamq;
 Turpi naufragio suæ juventa,
 Multum cetera nobilis celebrem,
 Verum municipem hanc fere Corinthum,
 A terrâ patriâ hauc procul remotam.
 Vicinam fateor nimis Corinthum.
 Sed nimis nihilo profectio
 Longâ & difficili Tibi petitam,
 Quin & jure quidem profectio
 Longâ & difficili Tibi petendam.
 Nam magno preciosa quæq; constant:

B

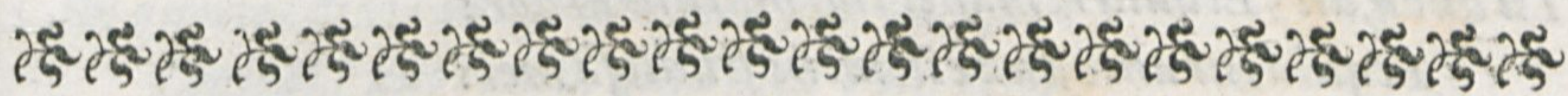
Nil

*Nil majore tamen labore constat,
Quam qua sola laboris universim
Pandora, & caput est, & auctor, Uxor,
Vis præsto Tibi vim negociorum,
Per caput, Tibi per latus salire?
Uxorem modo duc, vel æstuosa
Da Te, da Tua navigationi.
Hoc verbum decimæ puta Camena;
Dignum vel folio ipsius Sibyllæ,
Vel Jovis tripode, Entheâq; quercu.
Falsi, qui Lacedæmonum Myindam
Vel ludum similem putant Myindæ,
Quâ quis per tenebras sibi maritam
Oblatam temerè manu prehenset,
Prensatam illicò mancipet, deing;
Hoc servet sibi jure mancipatam.
Majoris Nova Nupta res Abollæ est.
Multis Sponsa laboribus paratur.
Felix, cui benè cesserint Labores.
Nunc omnis facilis labor videtur,
Postquam contigit expetitam adire
Consultissime Vir Corinthum amicam.
Salvum Te superesse, sospitemq;
Ex tam difficili profectioe
Gaudemus meritò, Tuisq; amici
Votivam hanc modo nuncupamus aris.
Que te fata tuâ ex profectioe
Longâ, difficili profectioe
In portu hoc statuere jam Corinthj*

Remis

*Remis hæcennis, & Notis petita,
Te saluum statuere, sospitemq̄.
Porro Te quoq̄ sospitem atq̄ saluum,
In portu statuant vadoq̄, Quam Tu
Rebuscunq̄ Tuis petes Corinthum.*

Paullus Frobergius
adclamab.

CUm sublime Themis Sponso decus alma tulisset,
Hoc pensans noctes munere pervigiles:
Cypria, num unus, ait, nostri sic muneris expers,
Miles, abis, castris cognite sæpè meis?
Nec mora: Cyprige næ telis confixa puella est,
Tela cui quondam ludere ludus erat,
ANNA Cupidineis nunc irretita fagenis,
In sponsi amplexus, nil remorata, venit.
Crescite felices, thalamo quos jungit eodem
Castus amor, conçors gratia, sancta fides.

A. Preun.

Fida ministra mei sermonis littera Sponsam
Vade salutatum, quo decet ore, meam.
Aut illam invenies dulci cum matre canentem
Psalms, fatidici nobile regis opus.
Aut gravibus pensis affixam Palladis artes
Exercere colo, fallere tempus acu.

B 2

Quic-

Quicquid aget, cum te scierit venisse, relinquet:
 Nec mora, quid venias, quidvè, requiret, agam?
 Vivere me dices, & dextro numine adeptum
 Doctoris summum juris in arte gradum.
 Atq; his praclaris titulis & honoribus auctum,
 Tramite felici, nunc rediisse domum:
 Ut, post exhaustos studiiq; viaq; labores,
 Incepti firmem foedera casta tori.
 Tu quoq; dic; Ecquid remanet tibi mutuus ardor?
 Ecquid, ut ante, tua est mens studiosa mei?
 Non dubito quin sit: sed me locus ipse remotus
 Sæpè supervacuos cogit habere metus.
 Nam praesens oculus socium nisi nutriat ignem,
 Rara est absenti fida puella proco.
 Multa etiam, quarum Veteres meminere Poëtae,
 Deservere datam, non sine fraude, fidem.
 Da veniam quaeso, vanoq; ignosce timori
 ANNULA, VITÆ LUX & DIADEMA MEÆ.
 Non etenim vereor, quia TE rear esse verendam,
 Cujus amor nobis pignora mille dedit.
 Cujus Penelopen si perat constantia, quamvis
 Illa sit Argolica fama pudicitiae.
 Sed quia res timida est amor: & jam tempore longo
 Non usurpo oculis TE, ME AVITA, meis.
 Namq; quater latuit, toto quater orbe recrevit
 Cynthia, quæ Phæbi dicitur esse soror:
 Ex quo Lipsiacâ digressus ab urbe reliqui
 TE, patriosq; tuos, testis ut ipsa, lares.
 Hei mihi! quid faciam? timeo tibi dicere verum,
 Nec videar causâ fingere falsa meâ.

Dicen.

Dicendum tamen est, quamvis neget esse decorum
 Hoc mihi Nasutus, fæmineumq; vocet.
 His dum prædiētis careo TE mensibus, omne
 Tempus abit longum, nec brevis hora mihi.
 Namq; dies una est toto mihi longior anno
 Et mensis spatium qualibet hora capit.
 Tam nimis ANNA tui SCHULTESIA carpor amore,
 Hocq; animo nomen noxq; diesq; refert.
 Ah quoties dixi; quid nunc mea sola voluptas
 Cogitat? aut rerum quid mea Vita gerit?
 Sape ego Medea, quo fugit Jasona, currum
 Optavi, volucres Triptolemiq; rotas:
 Ut tibi dilectæ subitò improvisus adessem,
 Et fruerer vultu, colloquioq; tuo.
 Nam tibi cum facie mores natura pudicos,
 Et raras dotes, ingeniumq; dedit.
 Adde quod es Jurisconsulto nata JACOBO
 SCHULTESIO, claro digna puella patre.
 Cujus tantum alios superat sapientia, quantum
 Astris præ reliquis menstrua Luna micat.
 Qui me non aliter, quàm verè si suus essem
 Filius, ex animo non simulanter amat.
 Quemq; velut patrem solidâ pietate vicissim,
 Dum reget hæc vivus Spiritus ossa, colam.
 Quin etiam talis tibi contigit optima mater,
 Optaret qualem quilibet esse suam.
 MARTHA patri Conjux, GROSSÆO sanguine creta,
 Quam quoq; FÖRSTERÆ gentis origo beat.
 Fæmina par illis, quas aurea protulit etas,
 Quasq; Poëtarum carmina doëta canunt.

Hi tibi sunt patriiq; Lares, sanctiq; Penates:
At superas morum nobilitate genus.
Namq; DEI metuens vitam tu labe carentem,
Ducis, & es clarifama benigna laris.
Ergo ego nunc merito, MEA LUX, me praedico faustum,
Qui te participem sortis habebo mea.
O jubar optatum! quo tu SCHULTESIA proles
Intrabis thalamos, matre iubente, meos.
O niveam qua te poterit mihi jungere noctem!
Candidior medio nempe erit illa die.
Hac ego dum nuper mecum, suspiria duxi
Plurima, non ullis dissimulanda modis.
Consciens ipse Pater flagrantes pectoris astus
Sensit, & ad me mox talia dicta dedit:
Quid sibi, Nate, volunt gemitus? & corde quid altum
Volvis? num Sponse dulcis imago subit?
Est per me licitum, quoniam sponsalia facta,
Ut tuus inceptus nunc peragatur hymen.
Ipse tibi certo decrevi occurrere sumtu,
Mentis ut ostendam signa paterna mea.
Obsequar, ut fas est, hortanti: namq; quid illo
Obsequio poterit gratius esse patri?
Ergo ubi post decimum formosum proferet undis
Quintus ab aequoreis Junius iste jubar:
Lata Variscorum discedens arva relinquam,
Et patriae repetam dulcia rura tua.
Si clara reducem Philyra me numina sistent,
Teq; dabunt Sponsam posse videre meam.
Tunc ego velatus ferto viridante capillos
Persolvam summo debita vota DEG.

Perci-

*Percipiamq. simul concessi gaudia lecti,
 Et firmabo datam, numine teste, fidem.
 ANNULA tu saltem felicibus annue ceptis,
 Et reditum exspecta nec minus ipsa meum.
 Si nos fidus amor neclat, nos gratia nexos
 Ad vite firmet tempora summa: Vale.*

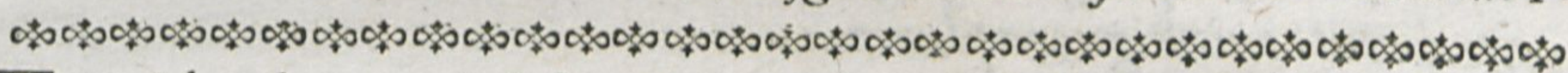
Boni ominis &
 Faustæ gratulationis ergo

Wachavij cecinit

Johannes Paymelius.

Filia quod patri, de luce corusca mariti,
 Conciliat; Neptis hoc decus auget avo:
 Illa, inquam, Neptis, SCHULTETI ex sanguine stemma,
 Quæ trahit, & THOMÆ jam subit ANNA torum.
 Qui semper faustus, CHRISTO sit & auspice felix
 SPONSIS (hæc habeo mittere vota) NOVIS.

WVolfg. Phemelius Jleb. Curia actuarius F.

Florida Flora tua est florenti corpore Nympha,
 Vivida Juridici Gloria sponse chori:
 Floret enim Veneris formâ, Charitumq. nitore;
 Inter Virgineas est Rosa picta Rosas:
 Floret & insigni magni Genitoris honore,
 Dotibus illa viret, moribus illa viret.
 Floreat hæc tecum, nunquam defloreat ut Flos,
 Semper sit thalamo florida Flora tuo.

τοῖς Νεονύμοφοις συγχαίρων accinebat

M. Ulricus Mayer

Ad

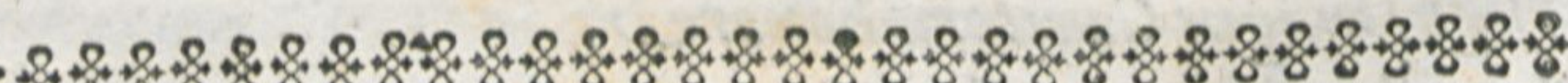
Ad Sponsam

Parodia ex Horat. lib. III.

Od. XIII.

O pars Virginea nobilior Tribus
Nostro digna metro; non sine vinculis
Jam donaberis hosti:
Cui laus integra viribus
Junctis, & Venerem, & praelia destinat
Certò. Nam geminam conficiet Tibi
Unà vel vice prolem
Nocturni Socius tori.
Te flagrantis amans hora Cupidinis
Noscet tangere. Tu pectus amabile
Pleno sanguine Sponso
Præbes, & juvenem domas.
Fies nobilium sic quoq; Conjugum
Me dicente tuis Pignora plurima
Tædis, unde jocose
Nugæ proficient Tibi.

Abraham Gôlnitz Dantiscan.

N
Τριφίθημερός θεόκλητον ἐσέρχεται εἰδὼν
Νηῖ, ὅτῳ Νύμφη ἐσπέλαι Ὀθάλαμῳ.
Μῆσαι ἐνὶ σήθεσι διαύδιχα θυμὸν ἔχουσιν,
Ἵοσα τελεσιγόνῳ δῶρα δίδωσι γάμῳ.

ἡ μὲν

Η μὲν θαιδαλέα λίθακ' Φλόγα, ἡ δὲ διαύγη
 χρυσὸν ὀπάζουσα, καὶ τρίτη ἄλλα θέλη.
 Αὐτὰρ ἰοσέφαν' κλείω χέεν ἠθάδα Φωνήν.
 οὐ γερῶν τούτων Νυμφί' Ἰβί Φίλ'.
 χρυσῶ δ' αἰγλήεντι καὶ δεγύρω ἀντερύσασα,
 Ἄξι', ἡμείων τέρπειαι ἰδμοσύνη.
 Ὅσων δ' ἠδυέπφαν' ἰεῖσαι ἀείσομεν ὠδήν,
 τὴν ἐν ἑῷ Φοῖβ' ἀμμεδίδαξεν ὄρη.
 Χαίρεις ὦ Νύμφη, χαίρεις Ἰπήρατε γαμβρέ,
 εὐθαλέθοις τε, ἔχων μοῖραν ἀφθαλέα.
 Ἄμβροσ' ὀστεκνίαν θεὸς ὑμῖν, καὶ ἴσον ἔρασαι
 ἀλλήλων δοίη, ἀσπασίον τε βίον.

Sincerae gratulationis

ergo fecit

M. Fridericus Schlegell
Alumnus Electoralis.

Qui Themidem & Venerem folio jam gaudet in uno
 Spectare; & dantes oscula certa sibi:
Anne ille & *Thome* Thalamum; quid? pectora spectet
Anne ille & *Thome*: Divæ ibi utraq; sedent.
 Hoc videt & ridet *Scultetus*, plaudit; & audit,
 Quid Themis ad Venerem? quid Venus ad Themidem?
 Ardet amore Themis Veneris, Themidis Venus ardet:
 Neutri Harum malè fit; fit benè Utriq; Deæ!

Gregorius Kleppisus
 P. L. Cæs.

C

DOMUS

DOMUS NUPTIALIS.

Regales alij pateras, chrysendetaq; alta,
Vel, quæ Sidonio legitur sub littore, concham,
Aurifluig; Tagi tibi munera ditia mittant
Sponse: tuo thalamo majus tamen offero donum;
Nempè domum pulchram, cujus Concordia prima,
Fundamenta locet: Pax hinc fastigia summa,
Constituatur: quatuor subeant exindè columna
Hancce domum, Pietas, Patientia, Spes, Amor ardens
Et constans: Fjus tandem veneranda corona,
Virtutum hinc atq; hinc tectum denso agmine velent.
Hac, nove Sponse, Midâ poteris locupletior esse,
Nec Tibi Pactoli magis optes divitis aurum.

Structa, à

M. ANDREA Wernick / Sced.
SS. Theol. studioso.

Hic quid ornatus CHARITES, quid auri
Splendor, ardentes Tyrio quid ostro
Vestium cultus sibi? quid micantes
Indicis cerno digitos lapillis?
Forfan hæc vestræ thalamos Sororis,
Nuptias forsan referunt futuras.
Non opus certè minimi putandum
Ponderis, vitæ studio novandæ

Ad fa-

Ad sacras mentem applicuisse tædas
Quò ratem ventis igitur secundis
Per sali canas via ducat undas,
Supplices cælo date vota. Summi
Numinis gaudet precibus potestas.
At tibi Divos faciles opinor
Sponse, cum talem vacui puellam
Compotem lecti dederint habendam,
Quam pudor, formæ decus & modesti
Comitas vultus decorat: Labellis
Insident cuius rosei lepôres.
Id tui curæ vigiles laboris,
JURIS immensum quibus æquor alti
Sedulus noctes peragras, diesq;
Id tuæ dotes potuere mentis.
Ergò felicem ter, & ô beatum,
Cui vices sortis precium faventis
Tale, cui tantum tribuunt, quod ipsâ
Carius vitâ statuat, vel Hermo
Præferat. Sed quò, tenebris Olympum
Vesper obfuscans siquidem sopores
Suadent, quonam rapior? Tot ergò
Tot precor vobis, BONA, quot colorum
ENNA diversis variat figuris.

M. Fridericus Schenck
Schol. Lips. ad D. Thom.
Colleg.

σὺν Θεῷ.

Michael Thomas Juris Utriusque
Doctor Sponsus.

Ἀναγκαμματιστὸν.

*Jesus meus, qui Christus,
O porro donat Schultiam!*

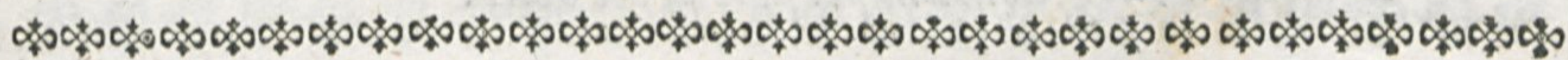
Jehovah cœli conditor
Et fabricator Machine
Totius Orbis & Maris
Verus creator gentium
Cœli regit qui sidera
Tâm fixa quamq̃ errantia
Terra & quod orbis continet,
Qui nempè trinus unus est
Unus sacratâ essentia
Trinusq̃ personis D E U S.
Hic me creavit sospitem
Hic matris alvo me extulit
Primisq̃ ab incunabulis
Servavit usque huc integrum
Hoc largiente vivo, & hoc
Donante Doctor nuncupor
Est ejus hæc clementia
Fatum, voluntas optima
Tali beantis munere
Me dignitatis, nominis.
O quantum id! at non sufficit,
Nam porro donat Schultiam
Magni parentis filiam
Christus meus qui Jesus est,
Fons, autor, ille conjugj
Est, scilicet dulcissimi.

Ideoq̃ matrimonium
Divinitus fundavit, ut
Humana gens sic cresceret
Se & predicaret laudibus.
Hic approbat presentia
Suâ sacrum connubium
Interfuit nam nuptiis
Testante sacro codice.
Hic conjugem donat bonam
Donat mihi qui Schultiam
O porro mox & pignora
Quæ sunt parentum gaudia
Concedat, ac det cetera
Bona, atque vitæ commoda.
Utriq̃ quò parentibus
Ex corde congaudentibus
Cunctisq̃ cognatis simul
Fiat perennè gaudium.
Hæc, inquit, mihi & meæ
Concedat ille Schultia
Quæ virginum pulcherrima
(Dico hoc sine arrogantia)
Est quæ meum solatium
Et corculum dulcissimum
Mea & voluptas unica
Et suavitas festivitas

Lux,

Lux, vita, splendor, gaudium,
O porro det nobis DEUS
Vitam diu suavissimam
Vitam diu blandissimam
Vitam diu dulcissimam
Vitam diu superstitem
Vitam diu durabilem
Vitam sibi gratissimam
Vitam simul sanctissimam
Vitam deinde caelicam
Ubi est perenne gaudium !
At tu mea, o Amasia,
Et gratiosa Sponsula,
Sis gratiosa nomine,
Sis gratiosa pectore,
Sis gratiosa corpore,
Re gratiosa denique
Cuncto mihi sis tempore.
Jungamur ambo corpore
Jungamur ambo pectore
Per nostra vitae secula,
Arctè atq; durent vincula,
Nullus queat quæ solvere
Nisi mors supremo tempore.
Curam DEUS sed interim
Nostri gerat mitissimus,
Vivamus ut corclum meum

Amemus ac nos invicem,
Nec aestimemus unius
Mortalium, asis, omnium
Prolata quicquid dictitent.
Jehovah nos conglutinat,
Ut carne vivamus duo
Unâ invicem junctissimi
Vivamus o junctissimi
Per sempiterna secula.
Hac summa sic voti est tui,
O Sponse consultissime !
Subscribo ego huic voto tuo,
Jhove precans clementiam,
Ut dotibus vestrum augeat
Multis thorum atq; repleat
Vos omnibus prosperrimis,
Quò sortiantur singula
Incepta perlætum exitum !
Ut pondus insit his meis
Votis det illa conjugum
Immensa spes credentium,
Jesus meus qui Christus est
Cui cumq; caelesti Patre,
Sanctog; sit spiramine
Et laus, honos & gloria
Et hoc, & omni seculo !

A L I U D.

Ingenio, capiti, vitæ, Themis, ANNA, Jehovah,
Attulit, imponit, dat, Lautia, Serta, Maritam.
Te ergò felicem decies, deciesque beatum
Prædico, SPONSE, datur cui jam blandissima virgo.

Multum quam pietas decorat quam splendor honestat,
Quam bona forma simul laudat, quam fama celebrat,
O gaudens gaude, ac lætissima jübila funde,
Cui datur à Jhova tam præstantissima Nympha,
Prælucens reliquis nymphis, ceu Cynthia, stellis
Quâ cum perlætus vivas, quæ prole Parentem
Te lætum faciat lætâ, repleatq; Penates.
Fiat ut hoc, faxit clementer Jhova benignus.

Ἐτεομνημερονομασττοπολογία.

JVnIVs Vt nonâ aC qVoqVefexTa LVCe fVbIntrat,
IVnCra iVo, PhILyræ, MIChaeLI Anna fVit.

*Congratulationis atq; observantie
ergò Lipsiæ f.*

M. Johan. Wenckheim.

Aldis Sponsa, soror: feliciter obtigit, alti
Quod cæli voluit Rex bonus atq; Soli,
Lator, et ex animo calidis intercino votis,
Quæ Tibi amicorum vinnula turba tulit.
Vive Soror, Sponsumq; tuum vel mille per annos
Exhilara, atq; domum perpete prole bea.

Jacob Schultes.

EUnomia nuper sociali foedere junctus
Jam quoq; SCHULTETI jungitur ANNA tibi.

Vere-

Verene es geminus MICHAEL THOMA quod amicas
Sic tibi concedunt jura sacrata duas.
Ex utero haud natus geminus, de stemmate & actis
Sed mire Gemini nomen & omen habes
Nomine te Geminum peregrinâ voce vocavit
Stirps Patris ex actis te geminum ipse voco
Jura fori cum jure tori tractabis & inde
Eunomia illa fori fit socia, ANNA tori.
Et Sponsa gaudes, quæ nomine dicta, gemello
Ordine quod voluit retro citroq; legi.
Hanc, dum per geminos phœbus decurrit, amicam
In thalamum ducis Sponse beate tuum.
Ut vivas geminus non tantum nomine, sed re
Tergeminum gemini nomen ut inde fiat.
Tergeminos Sponsis igitur gratemur honores
Conjugium felix & bona quæq; simul.
Vivite concordēs, pariat quoq; Sponsa quotannis
Aut Geminum aut Geminos, aut Geminam aut Geminas.
Gaudeat hinc SCHULTETUS avus THOMASq; parentis
Nomine. Quod superest det DEUS ipse precor.

Christianus Eichlerus.

TEmpore si quoquam genitalia semina poscit
Naturæ quicquid nomine nomen habet.
Vere facit, variis dum cingit Flora corollis
Terras, atq; avibus avia cuncta sonant.

Hoc

Hoc Pater omnipotens fœcundis imbribus, Æther
Conjugis in gremium gestit abire sua.
Hoc genus aligerum sobolem sub fronde recondit,
Pinnigerum in lacubus, horripilum in foveis.
Summa: cupit speciem species servare perennem
Quod suum, ut monstrant incluta puucta Sophum.
Ergò quid mirer, studio quod compare compar
Nobile nuptorum hoc factitet inde jugum?
Quin mage me votis accingam: Pampinus Austros
Vester ne metuat, faxit J Ô V A D E U S!

Boni ominis ergò applaudebat

Bartholomæus Beck Döbel.
Philosophiæ Baccal.
alum. Elect.

Vir nutrit Uxorem.

Genes. 3.

FOeminam nutrire vir ipse debet;
Atq; præbere illi alimenta largè:
Hoc opus servile videtur esse,
Atq; probrosum.
Rusticus campos arat, atq; fruges
Comparat sudorifero labore:
Pascitur Rex, & fruitur labore
Luxuriosus.

Cura

Cura Quæstoris propria est, diurnis
Seq; nocturnis variare curis;
Ut suos census Dominus intenti
Augeat ære.

Ergò ita est mandata viro ista cura,
Improbos sudore rigare campos,
Et feros mores veprium feraces
Arte domare.

Panis est quærendus enim labore,
Nempè panis multiplicata cura est:
Quæritur per saxa Ceres, per ignes,
Per vada Nerej.

Interim deses Laribus beatis
Uxor inter-ludere tuta pergit
Pupulas, quîs oscula blanda figit,
Panis abundans.

Vir suos extrâ queritur labores,
Uritur nunc Sole, madescit imbre:
Nunc nives sentit, graditurq; per pe-
ricula Ponti.

Qui scelus quondam gravius patrasset,
Durior pœna hunc meritò insecuta est:
Tanti erat Divis vetitum severè
Mandere pomum.

Noscimus culpam miseri, & fatemur

D

Turpe

Turpe factum, quod luimus pudenter:
Non decet culpam meritamq; pœnam
Dissimulare

Quisq; quod fert ex merito periculum,
Corde sedato ferat & modestè:
Laude virtus digna, sed ultione
Improbis ausus.

Noxius factus moderatiorem
Se gerat, nec luxuriet Maritus:
Leniter gestet sibi dedicatum

Imperium omne.
Lene jucundum Imperium, molestum
Omne durum: Leniter imperanti
Spontè paretur: *Torus esto multa
Fruge beatus.*

Conradus Bavarus F.

~~~~~

SI quicquam, *VIR CLARE*, tuis precer intima tadis,
(*Intima præter enim nil tibi vota fero.*)

*Id precor: ut GENITOR cui jura jugalia curæ
Det vester thalamus pignora multa ferat,*

*Nulla querela lares vestros attingat iniqua,
Aurea sed foveat corpora bina VENUS:*

Vivite

*Vivite concordēs, ambo (precor) ambo beati,
Vivite, & alterna mutuum amate fide.
Sic aderit JHOVA asservans in amore perennē
Sponsa Tuamq̄ tibi, Sponse Tuamq̄ tibi.*

Debitæ observantiæ ac devotæ
congratulationis ergò
adjecit

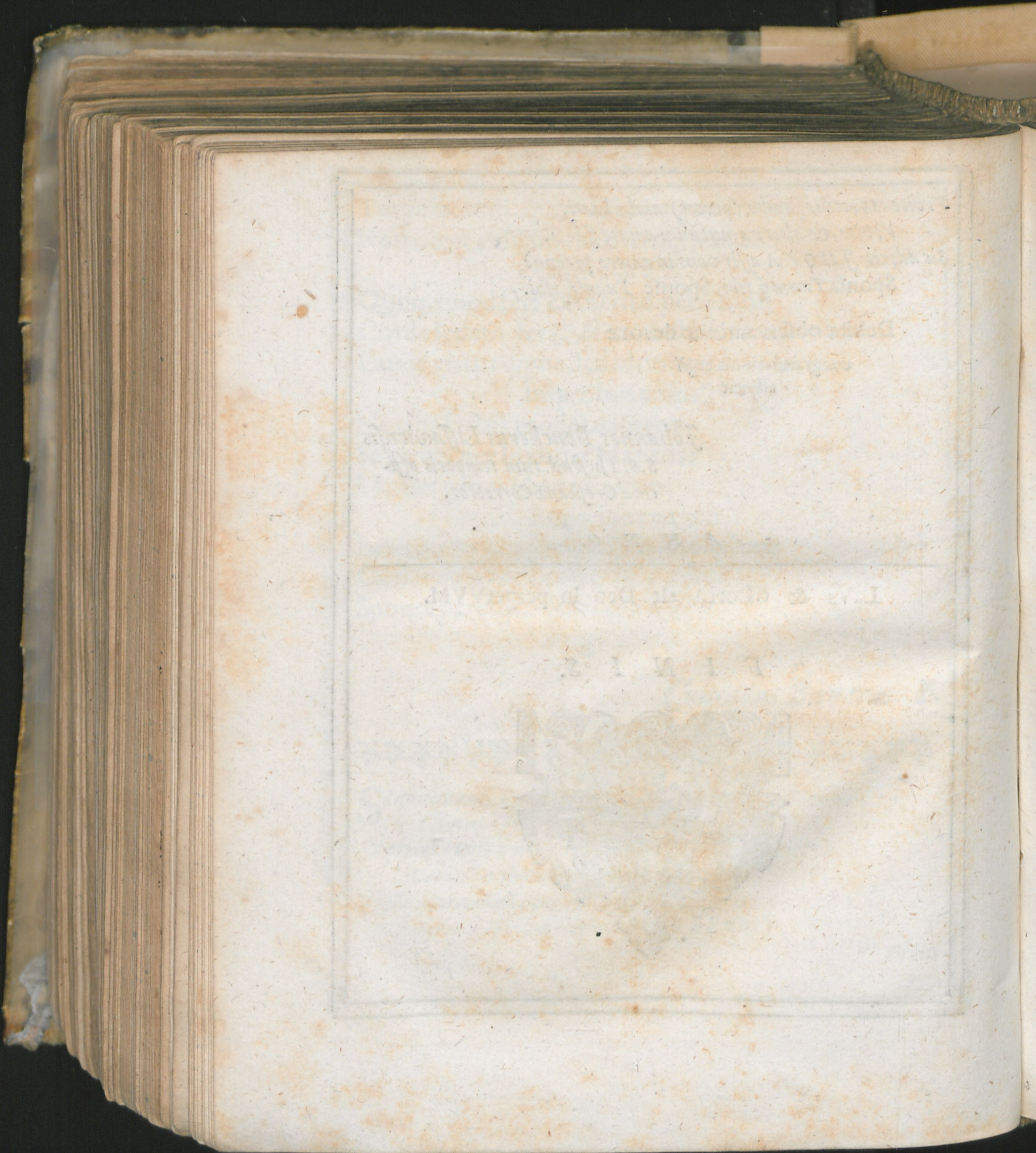
*Johannes Benckerus Lissarviensis
S.S. Th. stud. tum temporis offi-
cina Grossiana Corrector.*

A N N O.

LaUs & GLoria sIt Deo In perpetVVM.

F I N I S.

Id 4206
g

ULB Halle

3

004 167 287

f
Sb

Sik. 18 u. 25 nicht in FICA,
da Hschr. +90

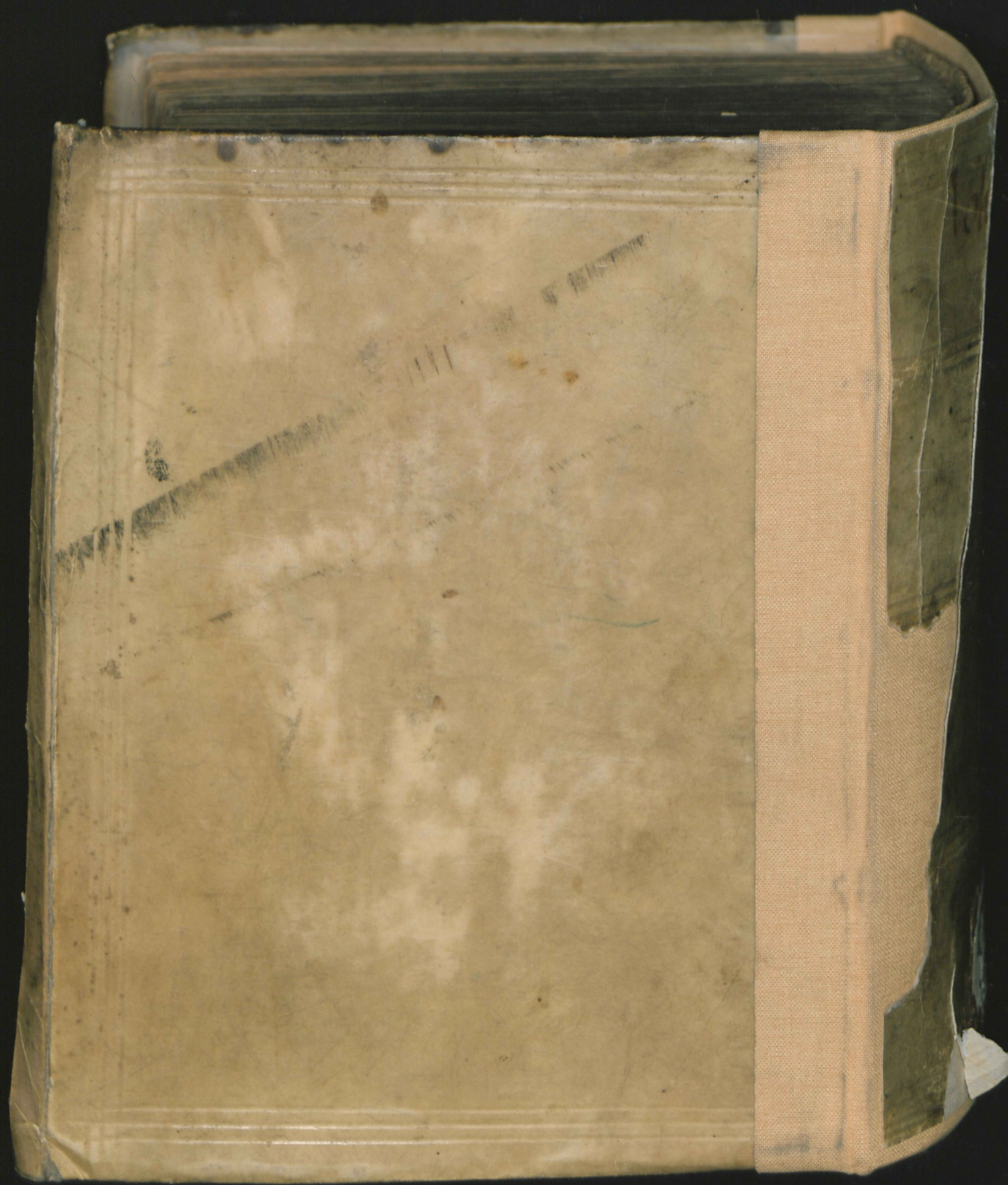
8-14

24 VD 17

10. Aug.
Jul. 01

M

B.I.G.

Farbkarte #13

LIV.

INA
NUPTIARUM
Clarissimi Viri
HAELIS

U. J. Doct.
NSI,
atissima Virginis

N Æ,
ni & Consultissimi Viri
CHULTES

LECTORI ET *Illu-*
E DUCIB.
iis,
NS Æ.
. Julian. celebratarum

V A
ripta & consecrata
ti Familiae cupi-
olentibus.

CXIIIX.
OSIANIS.
ORGIUS LIGER.

